

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.677 van 28 april 2008
in de zaak X II

In zake: 1. X
2. X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 10 maart 2008 hebben ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 27 februari 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 27 februari 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 1 april 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekende partijen, beiden van Angolese nationaliteit, geboren te respectievelijk Cabinda, op 4 mei 1982 en te Luanda op 24 december 1986, dienen op 19 december 2006 een asielaanvraag in. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 10 september 2007 de beslissingen houdende de weigering van de

vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad besliste op 12 december 2007 om verzoekers de hoedanigheid van vluchteling te weigeren, alsook om de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren bij arrest nr. 4782.

1.2. Op 22 november 2007, dienen verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9 ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.3. Op 27 februari 2008 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag onontvankelijk en op 27 februari 2008 wordt de beslissing, samen met het bevestigde bevel om grondgebied te verlaten van 10 december 2007, aan verzoekende partijen ter kennis gebracht. Dit zijn de bestreden beslissingen. De motivering van de eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

*"(...) In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek **onontvankelijk** is in toepassing van genoemd artikel 9ter, §3, en in toepassing van artikel 7, §1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).*

Reden :

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Betrokkenen hebben geen afschrift van een identiteitskaart voorgelegd en stelden in het verzoekschrift dat zij als asielzoeker nog geen definitieve beslissing kreeg in de asielaanvraag doch dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat dergelijke bewering niet correct is (artikel 9ter, §1), m.n. : Op 12/12/2007 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming van betrokkene te weigeren (arrestnr.:4782). Bijgevolg is de asielaanvraag niet meer lopende en zodoende wordt betrokkene niet meer meteen vrijgesteld van de voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, §1, eerste lid). Dat de betrokkenen tot heden, m.n. op 28/02/2008, nog steeds geen identiteitsdocumenten aan onze diensten hebben overgemaakt of bericht hebben gegeven dat zij de nodige demarches hebben aangevat de nodige identiteitsbewijzen te hebben aangevraagd?

Derhalve is de aanvraag onontvankelijk. (...)"

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat in elk geval het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.2.1. In een eerste middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de "wet van 15/12/1980 en het Koninklijk Besluit van 08/10/1981". Ter adsturing van hun middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

"B) Eerste ernstig middel:

Schending van de wet van 15/12/1980 en het Koninklijk Besluit van 08/10/1981:

*Overwegende dat vertogers volledig uiteengezet hebben dat hun aanvraag tot regularisatie overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 gebeurde op 22/11/2007 zijnde een moment waarop er nog geen uitspraak was over hun asielaanvraag;
dat immers deze uitspraak over de asielaanvraag slechts gebeurde op datum van 12/12/2007, zijnde drie weken later dan na het indienen van het verzoekschrift en vertogers dan ook niet wisten welke beslissing er zou worden genomen op 12/12/2007 bij het indienen van hun verzoekschrift op 22/11/2007;
dat vertogers dan ook niet begrijpen waarom zij verweten worden van niet correct te hebben gehandeld en zij op dat ogenblik van het indienen van het verzoekschrift nog altijd konden genieten van de vrijstelling van de voorwaarden op grond van artikel 9ter paragraaf 1 3de lid van de wet gezien er nog geen definitieve uitspraak was over hun asielaanvraag en zij dan ook nog niet verplicht waren een afschrift van een identiteitsdocument voor te brengen.
Dat de beslissing tot onontvankelijk verklaren van het verzoekschrift overeenkomstig artikel 9ter dan ook volstrekt in tegenstrijd is met alle feiten en dit in strijd met de wet van 15/12/1980 en het KB van 08/10/1981 en bovendien in strijd is met de verplichting tot de draagkrachtige motivering waarover later meer.
Dat de bestreden beslissing dan ook minstens op deze grond moet worden vernietigd.”*

2.2.2. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat het middel onontvankelijk is aangezien verzoekers nalaten aan te duiden welke wetsbepaling zij geschonden achten.

2.2.3. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of rechtsbeginsel en de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling worden geschonden (R.v.St., nrs. 138.590, 17 december 2004; 130.972, 4 mei 2004 en 135.618, 1 oktober 2006).

Verzoekende partijen laten na aan te duiden welke bepalingen van de “wet van 15/12/1980” en van het “Koninklijk Besluit van 08/10/1981” zij geschonden achten, zodat de exceptie van verwerende partij dient te worden aangenomen.

Het eerste middel is onontvankelijk.

2.2.4 In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de “artikelen 2 en 3 van de wet van 29/07/1981 betreffende de uitdrukkelijke en draagkrachtige motivering in bestuurszaken” omdat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekers ten tijde van hun aanvraag niet verplicht waren een identiteitskaart voor te leggen aangezien zij zich nog in de asielprocedure bevonden, dat de verwerende partij niet getuigt van zorgvuldigheid nu de beslissing betreffende hun asielaanvraag genomen werd op 12 december 2007 terwijl hun verzoek tot regularisatie overeenkomstig artikel 9ter werd aangevraagd op 22 november 2007, zijnde drie volle weken vroeger dan de beslissing betreffende hun asielaanvraag, dat bovendien geen rekening werd gehouden met de door verzoekster aangehaalde gezondheidsproblemen, met name dat zij drager was van het virus hepatitis B en eveneens acht maanden zwanger was en dat er ernstig gevaar zou kunnen dreigen bij de geboorte van het kind. Ter adstruering van het middel zetten verzoekende partij het volgende uiteen:

“C) Tweede ernstig middel:

Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29/07/1981 betreffende de uitdrukkelijke en de draagkrachtige motivering in bestuurszaken:

1. Schending van de draagkrachtige motivering:

Overwegende dat de verantwoordelijke van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, Directie Toegang en Verblijf, Dienst Humanitaire Regularisaties zijn beslissing met redenen moet omkleden;

dat deze verplichting onderworpen is aan niet alleen de wet van 15/12/1980 maar ook aan de strenge motiveringsplicht die werd ingesteld door de wet motivering van bestuurshandelingen dd. 29/07/1991;

dat de motivering zowel in feite als in rechte draagkrachtig moet zijn en dit op straffen van onwettigheid van de beslissing;

dat de motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de grondslag van de beslissing liggen;

dat in ieder geval onduidelijk, onnauwkeurig, stereotype, geëikte of gestandaardiseerde motiveringen niet afdoende zijn;

overwegende dat de motivering in de bestreden beslissing zich in feite beperkt tot het stellen dat het verzoekschrift tot regularisatie overeenkomstig artikel 9ter onontvankelijk is en hierbij geen enkele rekening gehouden werd met de argumentatie dewelke uiteengezet werd door vertogers en men zich enkel beperkte door te stellen dat zij geen afschrift van hun identiteitsdocument hadden voorgelegd daarvoor zulk's noodzakelijk was, doch bij dit alles geen rekening gehouden werd met het feit dat zulk's nog niet verplicht was door het feit dat het verzoekschrift neergelegd werd op 22/11/2007 terwijl de beslissing tot weigering van erkenning van hun asiel slechts genomen werd op 12/12/2007 zijnde drie weken later waardoor zij nog altijd konden genieten van het voordeel om zulk identiteitsdocument niet te moeten voorleggen;

dat de gegeven motivering dan ook niet als draagkrachtig en deugdelijk in feite, noch in rechte kan worden aanzien;

2. Tweede onderdeel, namelijk de beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid:

Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is gezien zij nog altijd niet verplicht waren van enig identiteitsdocument voor te brengen gezien er nog geen definitieve beslissing was genomen betreffende hun asielaanvraag en deze slechts genomen werd op 12/12/2007 daarvoor hun verzoek tot regularisatie overeenkomstig artikel 9ter aangevraagd werd op 22/11/2007 zijnde drie volle weken vroeger dan de beslissing over de weigering tot asielaanvraag; dat men verder geen gevolg gegeven heeft aan de argumentatie dewelke door vertogers uiteengezet werd in hun verzoekschrift tot regularisatie overeenkomstig artikel 9ter waarbij duidelijk gesteld werd dat er een gezondheidsprobleem was gezien Mevr. N. S. drager was van het hepatitis B virus en zij eveneens acht maanden zwanger was waardoor er een ernstig gevaar zou kunnen ontstaan bij de geboorte wanneer men niet over de nodige verzorging zou kunnen beschikken;

dat de beslissing van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken, Directie Toegang en Verblijf, Dienst Humanitaire Regularisaties dan ook niet als zorgvuldig moet worden aangemerkt en de beslissing dan ook moet worden vernietigd;

dat vertogers dan ook wel degelijk in België mogen verblijven op basis van deze uitzonderlijke medische toestand van Mevr. N. S., namelijk drager van het Hepatitis B virus alsook acht maanden zwanger."

2.2.5. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, dient te worden benadrukt dat de in artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft aangenomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekende partijen bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het tweede middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschafft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

-de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

-de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.”

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoerings-modaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007) bepaalt:

“§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven. (...).”

Uit de gezamenlijke lezing van deze bepalingen blijkt zonder meer dat, indien de aanvragers niet beschikken over identiteitsdocumenten, de onmogelijkheid om de vereiste

identiteits-documenten in België te verkrijgen volledig moet blijken uit de ingediende aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard omdat hun aanvraag niet vergezeld ging van een afschrift van de identiteitskaart of zij geen bericht hebben gegeven dat zij de nodige demarches hebben aangevat om de identiteitsbewijzen aan te vragen. Verzoekende partijen betwisten dit motief. Zij betogen dat zij in hun aanvraag duidelijk hebben gewezen op hun nog lopende asielpcedure. Uit de bestreden beslissing blijkt, en verzoekers betwisten dit gegeven niet, dat hun asielaanvraag definitief werd afgesloten op 12 december 2007 met het arrest nr. 4782 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de vluchtelingen-status en de subsidiaire bescherming aan betrokkenen wordt geweigerd. Dat de aanvraag overeenkomstig 9 ter van de Vreemdelingenwet weliswaar werd ingediend op 22 november 2007, bijgevolg een drietal weken alvorens het arrest nr. 4782 van 12 december 2007 betreffende de asielaanvraag werd genomen. Dat het arrest echter vervolgens aan betrokkenen werd betekend op 17 december 2007 en dat verzoekende partijen bijgevolg op de hoogte waren van de beslissing betreffende hun asielaanvraag. Dat verzoekende partijen niet aantonen en dat evenmin uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep hebben ingediend. Dat de uitzondering in verband met het niet voorleggen van identiteitsdocumenten omwille van de asielpcedure overeenkomstig artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet bijgevolg sinds 17 december 2007 op hen niet meer van toepassing is. Dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dat het bestuur bijgevolg op zorgvuldige wijze de beslissing heeft genomen door rekening te houden met het arrest genomen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de asielaanvraag definitief werd verworpen. Dat in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat verzoekende partijen tot op de dag dat de beslissing (27 februari 2008) werd genomen hebben nagelaten hun identiteitsdocumenten in te dienen of de diensten te informeren over de demarches die ze zouden hebben aangevat om de identiteitsbewijzen aan te vragen. Verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beschikt krachtens artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoekende partijen betogen dat er geen rekening werd gehouden met de door hen aangehaalde medische problemen. De toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gaat gepaard met een ontvankelijkheidsfase en een fase ten gronde. Enkel de aanvraag van de vreemdeling, wiens effectieve verblijfplaats is in de gemeente alwaar hij zijn aanvraag heeft ingediend en een identiteitsdocument heeft ingediend, hetzij de onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België heeft aangetoond, wordt ontvankelijk verklaard. In een tweede fase wordt nagegaan of de medische attesten aanleiding kunnen geven tot een verblijfsmachtiging in het Rijk. Gelet op het gestelde in punt 2.2.5. werd verzoekers' aanvraag terecht onontvankelijk verklaard. Het gegeven dat verzoekende partijen medische attesten hebben overgemaakt en verwijzen naar de medische problemen kan op zich niet leiden tot het ontvankelijk verklaren van hun verblijfsaanvraag.

3. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partijen hebben geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend en acht door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

Ch. BAMPS.